

maa den Bestemmelse, som vi har foreslaaet, forstaas med den almindelige Begrænsning, der er for Paalæggelse af Ed, nemlig at Ed mod Ed ikke maa paalægges; det bliver altsaa afhængigt af Dommeren, hvem af Parterne der skal aflægge Ed, og ingenlunde saaledes, at begge Parter kan stedes til Ed. Derfor har vi ogsaa formet Ændringsforslaget saa almindeligt, om jeg saa maa sige, idet der staar, at Sagens Udfald kan gøres afhængigt af Ed, og det endda kun under særlige Omstændigheder. Jeg tror ikke, der i dette Tilfælde kan være nogen saadan Betænkelighed ved at gaa med dertil, som Justitsministeren mente.

Vi har mange Tilfælde, hvor der paalægges Ed. Jeg kan nævne en Sag, hvori der nylig er faldet Dom, og ærede Medlemmer vil da se, at der kan være ganske ligestillede Tilfælde. Sagen var anlagt af en Mand, der paastod, at en anden Mand havde lovet ham en Sum Penge, men indstævnte nægtede at have afgivet noget Løfte; den Mand, der paastod, at han havde faaet Løftet, førte lidt af et Bevis for det, men dog ikke saa meget, at Dommeren mente, at det var tilstrækkeligt til, at indstævnte kunde dømmes, men saa meget, at Dommeren fandt, at det var rigtigt at gøre Sagens Udfald afhængigt af indstævntes Ed. Dommen lyder paa, at hvis indstævnte tør aflægge Ed paa, at han ikke har givet noget saadant Løfte, skal han frifindes. Jeg kunde godt tænke mig mange lignende Tilfælde opstaa paa Grundlag af Tyendeloven, hvor Tyendet f. Eks. ikke kunde føre Bevis for det, der er sket. Lad mig nævne adskillige Tilfælde, jeg har set, hvor Husbonden har slaaet Tyendet og naturligvis sørget for at gøre det, naar ingen saa det, eller naar der var saa faa Vidner til Stede, at han i bedste Fald kunde benægte det. Jeg kunde godt tænke mig, at Dommeren i saadanne Tilfælde, hvor Tyendet havde forladt Pladsen af en saadan Grund, kunde gøre Sagens Udfald afhængigt af Ed paa samme Maade som i den Sag, jeg nylig har omtalt, hvor det drejede sig om Pengekrav. Da jeg imidlertid forstaar, at der er stor Modstand mod Ændringsforslaget, og da Justitsministeren har erklæret, at han ikke kan tage imod det, vil jeg ikke fastholde det og skal derfor tillade mig at tage det tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 52 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ordføreren har sagt, at han ønskede at

tage Ændringsforslagene Nr. 26, 29, 39 og 50 tilbage. Ønsker nogen at optage noget af disse Ændringsforslag? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er de bortfaldne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 2407)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 3 af et *Mindretal* (N. C. Jensen, N. Kristjansen, Ovesen, A. O. Rasmussen, N. C. Rasmussen, Ravn og Johan Knudsen) (se Tillæg B. Sp. 30) vedtoges med 45 Stemmer mod 28.

Ændringsforslag Nr. 3 til samme Paragraf af et *Mindretal* (Jessen, Sabroe og Stauning) forkastedes med 57 Stemmer mod 14.

§ 3, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 4 af et *Flertal* (N. C. Jensen, N. Kristjansen, Eduard Larsen, Mads Larsen, Hans Nielsen [Viborg A. 1. V.], Ovesen, A. O. Rasmussen, N. C. Rasmussen og Ravn)

vedtoges uden Afstemning.

§ 4, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§ 5

forkastedes enstemmigt med 83 Stemmer.

§ 6

forkastedes enstemmigt med 83 Stemmer.

§§ 7 og 8

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 7 til § 9 af *Mindretallet* under Nr. 3 ansaas som forkastet efter Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 3.

Ændringsforslag Nr. 8 til samme Paragraf af et *Mindretal* (Jessen, Sabroe, Stauning og Johan Knudsen) vedtoges med 48 Stemmer mod 24.

§ 9, saaledes ændret, og § 10

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 11 af *Mindretallet* under Nr. 3

forkastedes med 40 Stemmer mod 22.